

Ne kadar fakir olunacağını pazarlığı...

Her sene aynı oyun dönüyor sahnede, "isteriz"- "veremeyiz" oyunu. Sonra aradan bir şarlatan çıkıp ben alırım diyor ve oyun aynı sonla bitip duruyor.

Her sene öğretmenlerin de dahil olduğu toplu görüşmelerde aynı senaryo dönüp duruyor. Eğitim-Sen ve KESK her sene açıkça isteklerini söylüyor, insanca yaşamak için gerekeni ama sonuç hep aynı, VERMİYORLAR ama her nasılsa memurlar kabul etmiş oluyor.

Her sene sebep aynı, "şimdi veremeyiz, hele bi düze çık-sın memleket" o zaman verecekler. Herkes de biliyor asla vermeyecekler. Sonra bi takım sahtekar sendikacılar hop atlayıveriyor masaya ve imzalıyor hemen, KESK ve Eğitim-Sen 'e düşense Şerh koymak. Peki ne oluyor Şerh koyunca; HİÇ.

Herkes oturuyor ve başlıyor mazlum edebiyatı. Tarihin hangi döneminde ağlamayan çocuğa emzik verdiler. ASLA. Yaygara koparmadan ne aldı çalışanlar patronlardan? Patron devlet olsa bile.

Artık sokağa çıkıp yaygara koparmanın zamanı değil mi, KESK ve Eğitim-Sen hala duruyor, neden korkuyorsunuz? Sendikalarda bulduğunuz işlerinizi kaybedersiniz diye mi?

E artık zamanı gelmedi mi, yaygara koparmanın, sonuna kadar gitmenin? Gündelik politikanın ve siyasal hayatın açmazlarına ittiler bizi, sadece siyasal dertlerle uğraşalım istediler. Onları yaratan, onları esas yaratan alttakileri dile getirmeyelim diye.

Herkes borç içinde, herkes işsiz kalmaktan korkar oldu. Bırakın tatil yapmayı, ailece gezmeye gitmeyi, kişisel keyfilere vakit ve para harcamayı, temel ihtiyaçları karşılaya-

maz olduk. Onların hayatlarında olan nimetlerin bizle hiç alakası yok. Neden; memleket düze çıkamadı.

Tıpkı 100 yıldır yakalayamadığımız muasır medeniyet seviyesi gibi.

Artık sokağa çıkıp yaygara koparmanın zamanı değil mi, KESK ve Eğitim-Sen hala duruyor, neden korkuyorsunuz, devlet sendikalarınızı kapatır diye mi, sendikalarda bulduğunuz işlerinizi kaybedersiniz diye mi, devletin memurları sizi ciddiye almaz diye mi? Dayak yeriz diye mi? Bunca sıkıntı yemektense biraz dayak yiyelim, hiç olmazsa öfkemiz, sıkıntımız içimizde kalmaz. Korkmayın devlet sahip çıkmasa da, o sokakda dayak yiyenler bir-birine sahip çıkar.

Artık daha büyük işler yapma zamanı geldi. Bir düşünün, insanlar sendikadan bişey ummuyor artık, neden; sadece laf var da ondan. Evet, arada çok ses çıkarttığımız da oldu ama yetmiyor daha fazlası gerek. İnsanlara bunu anlatın. Mesela SSGSS de neden daha ileri gitmedik, neden sadece 1 gün iş bırakmayla yetindik, işi yapan biziz, biz olmadan iş yapılamaz ki. Elimizdeki tek güç bu, EMEĞİMİZ. Öyleyse daha büyük ses çıkartma planları yapalım.

Kuzuların Sessizliğinin Sonu: T.C. Richard Dawkins'ın sesini kısamaz!

Artık yeter! Bize öğrettikleriniz tamamen yalan. Dininize, cehenneminize, cennetinize inanmıyoruz! Harun Yahya'nız da, Beyaz hocanız da, Yaşar Nuri hocanız da, tarikatlarınız da, cennetten tapu satan cemaatleriniz de, cinci hocalarınız da tamamen yalan söylüyorlar. Aklımızı bulandırıp duruyorsunuz. Başka da bir şey yaptığınız yok. Siz, bu dünyanın nasıl bir yer olduğunu nasıl bileceksiniz ki? Daha düne kadar dünyayı düz zannedenler!

Artık kuzu kuzu sözlerinizi dinlemeyeceğiz. Tam tersine, aklı egemen kılma savaşına başlıyoruz. Sizin beyinsiz din "bilimcileriniz"e kimler kanıyorsa, onların aklındaki bütün dinsel dogmaları tek tek yıkacağız. Eğer sizler militan İslamcısınız, bizler de militan evrimcileriz.

devamı 2. sayfada >>>>>

